

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De Calendis Ianuariis, quæ varia gentium superstitione polluebantur,
Sermo CLV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

meruit pro Christi nomine subire conflictum, primus meruit sanguine militum Christi martyrium dedicare. Petrus Apostolici sui chori vetustum teneat principatum, aperiat intransib. regnum cœlorū, reos potestate vinciat, pœnitentes clementer absoluat: Stephanus est martyrū primus, Stephanus purpuratum ducit exercitum, qui pro domini sui adhuc calente sanguine, sanguinem suum auidus bellator effudit. Et quia cruore propria tinctam sibi ipse purpuram conquisiuit: merito à rege suo consecutus est, post coronam, qui iam cum nasceretur nomen sortitus est à corona: vere quem præsciuit & prædestinauit, ipsum nunc martyrij primum, vocauit ad gloriā.

De Calendis Ianuariis, que varia gentium superstitione polluebantur, Sermo C L V.

Vbi nostram Christus piè natus est ad salutem, mox diabolus diuinæ bonitati numerosa genuit, & perniciofa portenta, vt ridiculum de religione componeret, in sacrilegiū verteret sanctitatē, de honore Dei Deo pararet iniuriam. Hinc est fratres, hinc est quod hodie Gētiles Deos suos fœditatibus exquisitis, excogitato dedecore, & ipsa turpitudine turpiores Deos suos vidēdos trahūt, distrahunt, pertrahūt, quos faciunt nō vidēdos. Quæ vanitas, qualis dementia, quāta cæcitas, fateri deos, & eos ludibriis infelicibus infamare? Irrisores sunt, cultores non sunt, qui deos quos venerantur, illudunt: iniuriis afficiunt, non honorant, qui deos à quibus se formatos existimant, sic deformant, confundunt, non glorificant, qui eos de ipsa confusione componunt. Vere, sicut ait Apostolus, quia nō probauerunt Deū habere in notitia, tradidit illos Deus in reprobum sensum,

Rom. 1.

vt faciant ea quæ non conueniunt; quando eis quibus humana abrogant, dant diuina: quando eos iudicant dignos cælo, quando ipsos faciunt terra ipsa non dignos, verè dati sunt in reprobum sensum, & non est hoc iudicij diuini, est hoc sapientiæ Dei, vt ipsi sint iniuriarum Dei vindices, qui iniuriæ probantur auctores. Quæ ira, quæ ultio, sic in Deum de idolis exequeretur offensam, vt eos quos vetustas aris, incenso, victimis, gemmis, auro deos esse mēta est, posteritas turpi cultu homines fuisse turpissimos iudicaret, & eorū vitam, mores, actus, ipsis eorum signaret in vultibus, ac doceret tales fugiendos esse potius quam colendos? Desleamus, fratres, & eos qui talia sunt secuti, & nos euasisse talia cœlitus gaudeamus. Quorum formant adulteria in simulachris, quorum fornicationes imaginib. mandant, quorū titulāt incesta picturis, quorum crudelitates commendāt libris, quorū parricidia tradunt sæculis, quorum impietates personant tragœdiis, quorū obscœna ludūt, hos qua dementia deos crederēt, nisi quia criminū desiderio, amore scelerum possidentur, criminum deos exoptāt habere criminosos? Qui peccare cupit, peccatorum colit & veneratur auctores. Hinc est quod Veneri adulter inseruit, hinc est quod se Marti crudelis addicit. Hæc diximus, fratres, vt proderemus causam: quare facientes hodie quæ talia sustinemus, faciant Gentiles deos suos, & faciant tales qui videntibus & horrori sint & pudori: faciant vt eos aliquando & ipsi qui faciunt, horreant & relinquunt, & Christiani gloriantur à talibus se liberatos esse per Christum, si modo non eorum ex spectaculis polluantur, si eorum non inquinant thura tactu, si huiusmodi fugiāt de assensione discrimen: quia factis semper est æqualis assensus, Apostolo probante, cum dicit: Non solum

solum qui faciunt ea, sed etiam qui consentiunt facientibus. Et si tanta est de assensione damnatio, quis satis lugeat eos, qui simulachra faciunt semetipsos. Nonne isti amiserunt imaginem Dei, similitudinem perdidērunt Christi, exuti sunt indumentum, qui se simulachrorum formis sacrilegiis formauerunt? Sed dicit aliquis, non sunt hæc sacrilegiorum studia, vota sunt hæc iocorum: & hoc esse nouitatis latitiam, non vetustatis errorem: esse hoc anni principium, non gentilitatis offensam. Erras homo, non sunt hæc ludicra, sunt crimina. Quis de impietate ludit, de sacrilegio quis iocatur, piaculum quis dicit risum? Satis se decipit, qui sic sentit: tyrannus est, tyranni habitum qui præsumit. Qui se Deum facit, Deo vero contradictor existit: imaginem Dei portare noluit, qui idoli voluerit portare personam: qui iocari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Nemo cum serpente securus ludit, nemo cum diabolo iocatur impune. Si qua sunt ergo viscera pietatis in nobis, si qua est in nobis contemplatio humanitatis, si qua nos habet fraternæ salutis affectio, abstrahamus eos qui sic ad perditionem currunt, rapiuntur ad mortem, trahuntur ad tartara, festini sunt in gehennam. Abstrahat ergo pater filium, seruum dominus parens parentem, ciuem ciuis, homo hominem, Christianos omnes qui se bestiis compararunt, exæquarunt iumentis, aptauerunt pecudibus, dæmonibus formauerunt. Et ille qui liberat, inuenit præmium: qui negligit, acquirit offensam. Beatus qui suæ vitæ custos est, & prouisor et salutis alienæ.

De Epiphania & Magis, Sermo CLVI.

Quoties salutaribus succis contra lethales morbos